OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

PRO MONASTERIIS

CONGREGATIONIS CASSINENSIS

A PRIMÆVA OBSERVANTIA

PROVINCIÆ GALLICÆ

AUTUMNALIS

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

PRO CONGREGATIONIS

CONGREGATIONIS CASSINENSIS

A PRIMÆVA OBSERVANTIA

PROVINCIÆ GALLICÆ

AUTUMNALIS

CLASSIC. CATH. AUT. BENED.

CONGREGATIONIS CASSINENSIS

A PRIMÆVA OBSERVANTIA

PROVINCIÆ GALLICÆ

AUTUMNALIS

FESTA SEPTEMBRIS

Die 3 Septembris

S. AIGULFI

Abbatis et Martyris

Commemoratio

In festo S. Pii X fit commemoratio S. Aigulfi, ut sequitur:

Ad Laudes, Ána Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui beáto Mártyri Aigúlfo dedísti fidélem esse usque ad mortem, et corónam vitæ promeréri: concéde propítius, eius intercessióne et méritis; ut in fide fortes et in ópere inveniámur efficáces. Per Dóminum.

Die 17 Septembris

S. HILDEGARDIS

Virginis O. N.

Memoria

Ad Laudes, Ána Sponsa Christi † Hildegárdis doctrínæ salutáris lámpade, sanctam illumináuit Eccléssiam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Deus, qui beátam Hildegárdem Vírginem tuam donis cæléstibus decorásti: tríbue, quæsumus; ut eius vestígiis et documéntis insisténtes, a præséntis huius sæculi calígine, ad lucem tuam delectábilem transíre mereámur. Per Dóminum.

FESTA OCTOBRIS

Die 1 Octobris

S. REMIGII Ep. et Conf.

Duplex

Ad Matutinum

Lectio unica

Remígius, epíscopus Rheménsis, flóruit Clodovæo rege Francórum, quem étiam baptizávit et primus ómnium doctrína et miráculis Francos ad Christi Dómini fidem perdúxit. Eius oratióne mórtua puélla revíxit. Multos interpretátus est divínæ Scriptúræ libros. Amplius septuagínta annos summa cum laude Rheménsem eccléstam administrávit. Cuius vitæ et mortis sanctitátem multa, quæ consecúta sunt, mirácula comprobárunt.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Ad Laudes

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui per beáti Remígii Pontíficis documénta, Francórum tibi colla subdidísti ferócia: largíre supplícibus tuis; ut, qui christiáno gloriámur nómine, fidem nostram dignis opéribus ostendámus. Per Dóminum.

Ad Vesperas

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña Amávit eum Dóminus, † et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Die 3 Octobris

S. TERESIÆ A IESU INFANTE Virginis

Duplex II classis

In I Vesperis

Aña 1 Benedícta tu † a Deo tuo, quóniam in omni gente, quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israël. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de communi Virginum.

2 Dóminus elégit te, † ut sis ei; et fáciat te in laudem, et nomen, et glóriam suam.

3 Eris coróna glóriæ † in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui: quia complácuit Dómino in te.

4 Erúmpet quasi mane † lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam iustítia tua, et glória Dómini cólligit te.

Capit. Is. 66, 12

Hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, † et quasi torréntem inundántem, glóriam géntium, quam sugétis: * ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

℟. br. Anima mea * Exsultábit in Dómino. Anima. ℣. Et delectábitur super salutári suo. Exsultábit. Glória Patri. Anima.

Hymnus Nomen decúsque, de Matutino.

℣. Ego autem in Dómino gaudébo. ℟. Et exsultábo in Deo Iesu meo.

Ad Magnif., Aña Ego Dóminus * sponsábo te mihi in sempitérnum: et sponsábo te mihi in iustítia et iudício, et in misericórdia et in miseratiónibus: et sponsábo te mihi in fide.

Oratio

Dómine, qui dixísti: Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum: da nobis, quæsumus; ita sanctæ Terésiæ Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut prǽmia consequámur ætérna: Qui vivis.

Et fit commemoratio Ss. Angelorum Custodum:

Aña Sancti Angeli, † custódes nostri, defénditе nos in prǽlio, ut non pereámus in treméndo iudício.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne deféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Matutinum

Invitat. Regem Vírginum Dóminum,* Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Nomen decúsque cóncinant
Terésiæ almæ vírginis

Qui sancta divi Párvuli
Credunt amántque múnera.

Carméli summos vértices
Patróna Mater déligit:
Terésia illuc ádvolat,
Sponsi premens vestígia.

Affláta Iesu númine
Secréta pandit grátiæ;
Magístra mundo símplices
Infántium docet vias.

Virtútis ipsa flósculos
Olent sacráta límina,
Quæ casta virgo, ut ángelus
Immíssus e cælo, colit.

At iúbilum non éxprimit
Omnes amóris ímpetus;
Nec septa magnos cláudere
Eius valent anhélitus.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri et Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Aña 1 Plácuit Deo, † qui me vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, cum reliquis de communi Virginum.

Aña 2 Ipse vero † scit viam meam, et probávit me quasi aurum, quod per ignem transit. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

Aña 3 Vestígia eius † secútus est pes meus, viam eius custodívi, et non declinávi ex ea. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius.

Aña 4 Iurávi tibi, † et ingréssus sum pactum tecum, ait Dóminus Deus, et facta es mihi. Ps. 44Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña 5 Ego Dóminus † Deus tuus, docens te utília, gubérnans te in via qua ámbulas. Ps. 45 Deus noster refúgium et virtus.

Aña 6 Egréssum est † nomen tuum in gentes propter spéciem tuam, quia perfécta eras in decóre meo. Ps. 47Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Exsultábo et lætábor, Dómine, in misericórdia tua. ℟. Quóniam respexísti humilitátem meam.

De Cánticis Canticórum

Lectio i Cap. 2, 1-6

Ego flos campi, et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi: et fructus eius dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in

me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis: quia amóre lángueo. Læva eius sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

℟. Exsultábit † cor meum, Deus, in salutári tuo. * Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, et psallam nómini Dómini Altíssimi. ℣. Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ. Cantábo.

Lectio ii Cap. 2, 10-14

En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Iam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos: víneæ florántes dedérunt odórem suum. Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni: colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

℟. Gaudens † gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo: * Quia índuit me vestiméntis salútis: et induménto iustítiæ circúmdedit me, quasi sponsam ornátam monílibus suis. ℣. In Deo salutáre meum, et glória mea: Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est. Quia.

Lectio iii Cap. 5, 1

Véniat diléctus meus in hortum suum, et cómedat fructum pomórum suórum. Veni in hortum meum, soror mea sponsa: méssui myrrham meam cum aromátibus meis: comédi favum cum melle meo: bibi vinum meum cum lacte meo: comédite, amíci, et bíbite, et inebriámini, caríssimi.

℟. Delectáre † in Dómino, et dabit tibi petitiónes cordis tui: * Et edúcet quasi lumen iustítiam tuam: et iudícium tuum tamquam meridiem. ℣. Acquiésce ígitur ei, et habéto pacem; et per hæc habébis fructus óptimos. Et.

Lectio iv Cap. 6, 1-3

Diléctus meus descéndit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut pascátur in hortis, et lília cólligat. Ego dilécto meo, et diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. Pulchra es, amíca mea, suávis et decóra sicut Ierúsalem:

terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

℟. Factus est † Dóminus firmaméntum meum: et edúxit me in latitúdinem. * Liberávit me, quia complácui ei. ℣. Deus, qui accínxit me fortitúdine, et complanávit perféctam viam meam. Liberávit. Glória Patri. Liberávit.

In II Nocturno

Aña 1 Signa et mirabília † fecit apud me Deus excélsus: et Altíssimo benedíxi, et vivéntem in sempitérnum laudávi et glorificávi. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam, cum reliquis.

Aña 2 Absit autem a me, † ut cessem oráre pro vobis; et docébo vos viam bonam et rectam. Ps. 86 Fundaménta eius in móntibus sanctis.

Aña 3 Ego deprecábor Dóminum, † et ad Deum ponam elóquium meum: qui facit magna et inscrutabília, et mirabília absque número. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum.

Aña 4 O quam pulchra est † casta generátio cum claritáte! Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña 5 Trahe me post te, † in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum, † quia.

Aña 6 Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. Anima mea exsultábit in Dómino. ℟. Et delectábitur super salutári suo.

Lectio v

Terésia a Iesu Infánte, Alensónii, in Gállia, honéstis paréntibus, singulári et assídua erga Deum pietáte conspícuis, orta est. Inde a prima ætáte, divíno Spíritu prævénta, religiósam vitam ágere cupiébat. Sério autem promísit, se nihil Deo denegatúram, quod ipse ab ea pétere vidérétur: quam promissiónem fidéliter usque ad mortem serváre satégit. Quinto ætátis anno, matre amíssa, Dei providéntiæ se totam commísit sub vigiláti custódia amantíssimi patris, sororúmque natu maiórum: quibus magístris, Terésia ad currén-dam perfectiónis viam ut gigas exsultávit. Novénnis, virgínibus ex Ordine Sancti Benedícti Lexóviis excolénda tráditur, ibíque in

rerum divinárum cognitióne excéllere visa est. Décimo ætátis anno, arcánus et gravis morbus eam diu cruciávit, a quo, prout ipsa enárrat, ope Beatíssimæ Vírginis, quæ eídem subrídens appáruit, et quam sub título Dóminæ Nostræ a Victória per novendiália invocáre stúduit, divínitus fuit liberáta. Tunc, angélico fervóre repléta, ad sacrum convívium, in quo Christus súmitur, se diligentíssime præparáre curávit.

℟. Audi, † fília, et vide, et inclína aurem tuam: et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui: ✶ Et concupíscet Rex decórem tuum, quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. ℣. Dabit cápiti tuo augménta gratiárum, et coróna íncly-ta próteget te. Et.

Lectio vi

Ut prímitus eucharístico pane fuit refécta, insatiábilem cæléstis huius cibi famem hauríre visa est: unde, velut inspiráta, Iesum rogábat, ut omnem mundánam consolatiónem in amaritúdinem sibi vérteret. Inde, tenérrimo in Christum Dóminum et in Ecclésiam amóre exæstuans, nihil antíquius hábuit quam Carmelitárum Excalceatórum Ordinem íngredi, ut, sui abnegatióne suísque sacrifíciis, sacerdótibus, missionáriis, totíque Ecclésiæ opem afférret et innúmeras ánimas Iesu Christo lucrifáceret: quod, iam morti próxima, apud Deum se factúram pollícita est. Propter ætátis defectum, multas ad religiósam vitam amplecténdam nacta est difficultátes, quibus tamen incredíbili ánimi fortitúdine superátis, quíndecim annos nata, Lexoviénsem Carmélum felíciter ingréssa est. Ibi mirábiles Deus in Terésiæ corde ascensiónes dispósuit, quæ, Maríæ Vírginis vitam abscónditam imitáta, quasi hortus irríguus, flores ómnium virtútum germinávit, præcípue vero exímiæ in Deum et in próximum caritátis.

℟. Dómine, † quid mihi est in cælo? et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: ✶ Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum. ℣. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: quóniam dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me. Deus.

Lectio vii

Quo magis Altíssimo placéret, cum in sacris

Scriptúris mónitum illud legísset: Si quis est párvulus, véniat ad me: párvula in spíritu esse vóluit, et inde, filiáli fidúcia, Deo, tamquam patri amantíssimo, se perpétuo trádidit. Hanc spirituális infántiæ viam, secúndum Evangélii doctrínam, álios edócuit, speciátim novítias, quas ex obediéntia ad religiosárum virtútum stúdium informándas suscépit, atque ita, apostólico zelo repléta, mundo, supérbia infláto et vanitátes diligénti, evangélicæ simplicitátis iter patefécit.

℟. Dómine, † super senes intelléxi: quia lucérna pédibus meis verbum tuum, et lumen sémitis meis: ✶ Declarátio sermónum tuórum illúminat, et intelléctum dat párvulis. ℣. Scio, Deus meus, quod probes corda, et simplicitátem díligas. Declarátio.

Lectio viii

Sponsus autem Iesus eam patiéndi desidério, tam in ánima, quam in córpore, pénitus inflammávit. Insuper, Dei caritátem undequáque negléctam animadvértens, summo dolóre affécta, duóbus ante óbitum annis, Dei miseréntis Amóri se víctimam óbtulit. Tunc, ut ipsa refert, cæléstis ignis flamma vulneráta est: unde, caritáte consúmpta, in éxtasim rapta, ferventíssime ingéminans: Deus meus, te díligo, vigínti quátuor annos nata, die trigésima Septémbris, anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, ad Sponsum evolávit. Quod autem móriens promíserat, se perénnem rosárum plúviam in terram demissúram, hoc, in cælum recépta, innúmeris miráculis reápse adimplévit et in dies adímplet. Quam Pius Undécimus, Póntifex Máximus, Beátis Virgínibus adscríptam, et biénnio post, iubilæo máximo recurrénte, inter Sanctas relátam, peculiárem ómnium Missiónum Patrónam constítuit ac declarávit.

℟. Suscípiat † ánima vestra disciplínam, in próximo est enim inveníre eam. ✶ Vidéte óculis vestris, quia módicum laborávi, et invéni mihi multam réquiem. ℣. Operámini opus vestrum ante tempus, et dabit vobis mercédem vestram in témpore suo. Vidéte. Glória Patri. Vidéte.

In III Nocturno

Aña Média nocte † clamor factus est: Ecce sponsus venit: exíte óbviam ei.

Canticum: Obaudíte me, divíni fructus, cum reliquis de communi Virginum.

℣. Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus. ℟. Psállite nómini eius, quóniam suáve.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix Cap. 18, 1-4

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Iesum, dicéntes: Quis, putas, maior est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo 37, in Epiphaniæ solemn. 7, cap. 3-4

Tota, dilectíssimi, christiánæ sapiéntiæ disciplína, non in abundántia verbi, non in astútia disputándi, neque in appetítu laudis et glóriæ, sed in vera et voluntária humilitáte consístit, quam Dóminus Iesus Christus ab útero matris usque ad supplícium crucis pro omni fortitúdine et elégit et dócuit. Nam, cum discípuli eius inter se, ut ait Evangelísta, disquírerent quis eórum maior esset in regno cælórum, vocávit párvulum, et státuit eum in médio eórum, et dixit: Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut puer iste, hic maior erit in regno cælórum.

℟. Veni, † elécta mea, et ponam in te thronum meum, * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Quia.

Lectio x

Amat Christus infántiam, quam primum et ánimo suscépit et córpore. Amat Christus infántiam, humilitátis magístram, innocéntiæ régulam, mansuetúdinis formam. Amat Christus infántiam, ad quam maiórum dírigit mores, ad quam senum redúcit ætátes; et eos ad suum inclínat exémplum, quos ad regnum sublímat ætérnum.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Proptérea.

Lectio xi

Ut autem plene valeámus agnóscere quómodo

apprehéndi possit tam mira convérsio, et in puerílem gradum qua nobis mutatióne redeúndum sit, dóceat nos beátus Paulus, et dicat: Nolíte púeri éffici sénsibus, sed malítia párvuli estóte. Non ergo ad lúdicra infántiæ et imperfécta nobis primórdia reverténdum est, sed áliquid, quod étiam graves annos déceat, inde suméndum, ut velox sit commotiónum tránsitus, citus ad pacem recúrsus: nulla sit memória offensiónis, nulla cupíditas dignitátis; amor sóciæ communiónis, æquálitas naturális. Magnum enim bonum est nocére non nosse et malígna non sápere; quia inférre ac referre iniúriam, mundi huius prudéntia est; némini autem malum pro malo réddere, christiánæ est æquanimitátis infántia.

℟. Spécie tua † et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Lectio xii

Ad hanc vos, dilectíssimi, similitúdinem parvulórum mystérium hodiérnæ festivitátis invítat, et hanc vobis humilitátis formam adorátus a Magis puer Salvátor insínuat; qui, ut imitatóribus suis quid glóriæ paráret, osténderet, ortus sui témpore éditos martýrio consecrávit; ut in Béthlehem, ubi Christus natus est, géniti, per communiónem ætátis consórtes fíerent passiónis. Amétur ígitur humílitas, et omnis a fidélibus vitétur elátio. Alter álterum sibi præferat, et nemo quod suum est quærat, sed quod altérius; ut, cum in ómnibus abundáverit afféctus benevoléntiæ, in nullo virus inveniátur invídiæ: quóniam qui se exáltat, humiliábitur, et qui se humíliat, exaltábitur, eódem ipso testánte Dómino nostro Iesu Christo, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Hæc est † Virgo prudens, * Quæ, veniénte Sponso, accépit óleum in vasis suis, et ornátis lampádibus introívit cum eo ad núptias. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Quæ. Glória Patri. Quæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Cap. 18, 1-4

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Iesum,

dicéntes: Quis, putas, maior est in regno cælórum? Et ádvocans Iesus párvulum, státuit eum in médio eórum, et dixit: Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est maior in regno cælórum.

¶ Sicubi hoc festum ritu duplici minore celebretur, legatur sequens

Lectio unica

Terésia a Iesu Infánte, Alensónii in Gállia, ex honéstis piísque paréntibus orta est. Quinto ætátis anno, matre amíssa, Dei providéntiæ se totam commísit sub vigilántia amantíssimi patris et sorórum natu maiórum: quibus magístris, ad curréndam perfectiónis viam ut gigas exsultávit. Novénnis virgínibus ex órdine sancti Patris Benedícti Lexóviis excolénda tráditur. Décimo ætátis anno, arcáno et gravi morbo diu cruciáta, ope Dóminæ Nostræ a Victória, divínitus fuit liberáta. Angélico fervóre repléta, ad sacrum convívium prímitus accédens, insatiábilem huius cibi famem haurire visa est. Carmelitárum Excalceatórum Ordinem íngredi cúpiens, ob ætátis defectum, multas ad religiósam vitam amplecténdam nacta est difficultátes, quibus fórtiter superátis, Lexoviénsem Carmélum, quíndecim annos nata, feliciter ingréssa est; ibíque erga Deum et próximum exímia caritáte flagrávit. Spirituálem infántiæ viam, secúndum Evangélii doctrínam, secúta, álios, speciátim novítias, eámdem edócuit. Patiéndi desidério inflammáta, duóbus ante óbitum annis, Dei miseréntis Amóri se víctimam óbtulit. Vigínti quátuor annos nata, die trigésima Septémbris, anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, ad Sponsum evolávit. Quam Pius undécimus, Póntifex máximus, beátis Virgínibus adscríptam, et biénnio post, iubilæo máximo recurrénte, solémniter inter Sanctas relátam, peculiárem ómnium Missiónum Patrónam constítuit atque declarávit.

℟. Veni, † elécta mea, et ponam in te thronum meum: ✱ Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia. Glória Patri. Quia.

Oratio

Dómine, qui dixísti: Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum: da nobis, quæsumus; ita sanctæ Terésiæ Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectari, ut prǽmia consequámur ætérna: Qui vivis.

Ad Laudes

et per Horas

Aña 1 Benedícta tu † a Deo tuo, quóniam in omni gente, quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israël. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Dominica.

2 Dóminus elégit te, † ut sis ei; et fáciat te in laudem, et nomen, et glóriam suam.

3 Eris coróna glóriæ † in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui: quia complácuit Dómino in te.

4 Dóminus fáciet tecum † misericórdiam et veritátem, quia ostendísti grátiam et fidem.

5 Erúmpet quasi mane † lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam iustítia tua, et glória Dómini cólliget te.

Capit. Is. 66, 12

Hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, † et quasi torréntem inundántem, glóriam géntium, quam sugétis: * ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

℟. br. Exsultábo et lætábor, Dómine, * In misericórdia tua. Exsultábo. ℣. Quóniam respexísti humilitátem meam. In misericórdia tua. Glória Patri. Exsultábo.

Hymnus

Imménsa Christi cáritas
Maióra cogit ággredi
Apostolórum et Mártyrum
Auctam coróna vírginem.

Optans amóris víctima
Ex igne adúri mýstico,
Sponsum precátur últimas
Flammas vorántes éxcitet.

Æternitátis núntia
Optáta mors iam pérvenit:
Hæc íngemens: Te díligo!
Terésia ad Christum émigrat.

Cæléstibus nunc gáudiis
Fruens, ab arce síderum,
Quas lárgiter promíseras,
Rosas meménto spárgere.

Tu corde, Rex mitíssime,
Qui párvulis regnum paras,
Nos hanc secútos íngredi
Præsta beáta límina.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri et Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Erit tibi Dóminus in lucem sempitérnam. ℟. Et Deus tuus in glóriam tuam.

Ad Bened., AñaRéquiem tibi dabit † Dóminus semper, et implébit splendóribus ánimam tuam; et eris quasi hortus irríguus, et sicut fons aquárum, cuius non defícient aquæ.

Oratio

Dómine, qui dixísti: Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum: da nobis, quæsumus; ita sanctæ Terésiæ Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut præmia consequámur ætérna: Qui vivis.

Ad Tertiam

Aña Dóminus elégit te.

Capit. Is. 66, 12

Hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, † et quasi torréntem inundántem, glóriam géntium, quam sugétis: * ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

℣. Exsultábo et lætábor, Dómine, in misericórdia tua. ℟. Quóniam respexísti humilitátem meam.

Ad Sextam

Aña Eris coróna glóriæ.

Capit. Is. 66, 13

Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Ierúsalem consolabímini.

℣. Anima mea exsultábit in Dómino. ℟. Et delectábitur super salutári suo.

Ad Nonam

Aña Erúmpet quasi mane.

Capit. Is. 66, 14

Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt; et cognoscétur manus Dómini servis eius.

℣. Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus. ℟. Psállite nómini eius, quóniam suáve.

In II Vesperis

Omnia ut in I Vesperis, præter sequentia:

Hymnus

Luce divína rutilántis aulæ
Sédibus, Virgo, frúeris, secúndans

Vota, promísso réfoves precántes
Imbre rosárum.
Sint rosæ nobis fídei supérnæ
Lumen affúlgens, columénque rebus
Spes in advérsis, et amóris almi
Vívida virtus.
Sint rosæ nobis tuus ille fidens
Candor infántis Dómino, patérno
Grata qui præbet vel acérba nostræ
Númine vitæ.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cuius réboat in omni
Glória mundo.
Amen.

℣. Manus Dómini confortávit te. ℟. Et ídeo eris benedícta in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Benedíctus Dóminus, † quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

Oratio

Dómine, qui dixísti: Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum: da nobis, quæsumus; ita sanctæ Terésiæ Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut prémia consequámur ætérna: Qui vivis.

Die 8 Octobris

S. IUSTINÆ

Virg. et Mart.

Duplex

Ad Matutinum

Lectio unica

Iustína, virgo Patavína, fidem christiánam una cum lacte nutrícis imbíbit. Pene infans paréntibus orbáta et a Prosdócimo Epíscopo educáta, géneris nobilitátem Christi humilitáti subícere, formæ córporis pulchritúdinem ánimæ anteférre, opes per manus ínopum in cæléstes thesáuros transférre dídicit. Adhuc puéllula, prius móribus quam annis matúra, ad pugnam fídei armáta, ad thálamum Sponsi ornáta, in christiános Patávii Máximo præside desæviénte, pro tribunáli Christum intrépida conféssa est. Tandem, viríli péctore ferro transfíxo, Iustína, virginitátis florem sánguine purpurátum Iesu Christo Nonis

Octóbris læta óbtulit. Ad cuius sacrum corpus beátus Prosdócimus sacéllum posuísse légitur, ubi deínceps monachórum die ac nocte in Dei laudem incumbéntium cœnóbium accrévit insígne: quorum exémplis et ópere, sub Iustínæ patrocínio, collápsa Régulæ Benedictínæ observátio est restitúta et a Mónachis Cassinénsibus, quos ex veste atra Nigros vocant, non modo per Itáliam, sed díssitis quoque in regiónibus propagáta.

℟. Veni, † Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, pro cuius amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. Et. Glória Patri. Et.

Ad Laudes

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quæránti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátæ Iustínæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Ad Vesperas

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Die 17 Octobris

S. MARGARITÆ MARIÆ ALACOQUE

Virginis

Duplex maius

Omnia de communi Virginum præter sequentia:

Ad Matutinum

In II Nocturno

Lectio v

Margaríta María Alacoque in pago diœcésis Augustodunénsis honésto

génere nata, miro prævenién-tis grátiæ instínctu a téneris annis viam perfectiónis arrípuit, ac primos innocentíssimi cordis afféctus ad eam interióris vitæ formam, ad quam divínitus elécta erat, compósuit. Puéllula vix dum ratiónis compos nihil magis in delíciis hábuit, quam, génibus pósitis, iunctísque mánibus, cælésti Sponso sístere se, ei cor suum dicáre, et virginálem devovére castitátem, ipso intérius voto supra ætátem inspiránte. Stúdium placéndi Iesu, et píetas in Deíparam, cui se ab illo commendátam novit, páriter crevére cum annis. Ex hoc Christi amóre, quem prodúcta ad plures horas meditátio alébat, ingens exársit patiéndi amor, ut Ei, quem únice diligébat, símilem se exhibéret. Hinc corpus ieiúniis, vigíliis, aliísque asperitátibus ad morbum usque afflíxit: ánimum vero inter diutúrnas vexatiónes, quas patre orbáta a fámulis pértulit, ad imáginem Eius, qui mitis est et húmilis corde, constánter effíngens, brevi ad magnam sanctitátem in ipso sæculo pervénit.

℟. Propter † veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio vi

Ordinem Visitatiónis sanctæ Maríæ Paræ-dii, quo a propínquis abésset lóngius, ingréssa, statim in tirocínio cunctis religiósæ vitæ virtútibus indúbium sanctitátis spécimen præbuit. Interim Christus sublimióris oratiónis dono, intérnis locutiónibus, aliísque charismátibus sponsam suam illustráre, et ad sua consília própius dispónere instítuit. Inter várias apparitiónes illa máxime célebris fuit, qua ante Eucharistíam oránti Iesus semetípsum conspiciéndum óbtulit, et Divínum Cor suum in apérto péctore flammis incénsum, et spinis constrictum osténdit, præcepítque, ut pro tali caritáte et ad reparándas ingratórum hóminum iniúrias illa públicum Cordi suo cultum, magnis propósitis gratiárum præmiis, instituéndum curáret, et cunctántem humilitátis causa, seque tantæ rei ímparem dictitántem, promísso auxílio et prænuntiáto successu confirmávit. Exínde fidíssima Christi Sponsa hoc unum spiráre, verbis, exémplis, scriptis,

iugi vitæ suæ sacrifício hoc unum quærere visa est, ut sanctíssimo Cordi Iesu intérior exteriórque cultus, qualem Ei placére ab ipso didícerat, ab ómnibus tribuerétur, quod et tunc fíeri mirabíliter cœpit, et póstea, approbánte Sancta Sede, quanto fructu sit perféctum, univérsus orbis cathólicus testátur.

℟. Dilexísti † iustítiam, et odísti iniquitátem: ✶ Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam. Proptérea.

Lectio vii

Quod eníxe a Dómino petíerat, ut illústria Eius dona in sui contémptum verteréntur, abúnde obtínuit. Numquam enim defuére domi et foris, qui illam mísere illúsam credéntes, aut saltem dubitántes, eius spíritum dictériis cárperent, vel certe assíduis ac duris subícerent experiméntis: in quibus tamen mitíssimæ Vírginis humílitas, patiéntia, obediéntia et cáritas magis ac magis semper eluxérunt. Contumélias quoque ac minas ob nóbilem alúmnam e tirocínio fórtiter demíssam invícta constántia tolerávit. Accessére morbi graves et diutúrni, quibus levándis remédia a Christo præscrípta negabántur, a médicis obláta nocébant. Inter hæc illa in divíno Christi Corde absórpta, et igne caritátis eius incénsa, plura et gravióra pati semper optábat.

℟. Prudéntes † Vírgines, aptáte vestras lámpades: ✶ Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Média autem nocte clamor factus est. Ecce.

Lectio viii

Extrémum morbum patientíssime toleránti súbito divíni iudícii cogitátio tantum iniécit metum, ut cum tremóre ac fletu Crucifíxum stringens misericórdiam sibi precarétur: sed mox consolatiónes Dei lætificavérunt ánimam eius. Itaque amóre magis quam morbo absúmpta, tamquam consummáta caritátis víctima, die décima séptima Octóbris ad Sponsum evolávit, annos nata tres et quadragínta. Cæléstem eius glóriam mirácula confirmárunt: quibus rite probátis, magna piórum gratulatióne, Margarítam Maríam Summus Póntifex Pius nonus in Beatárum, Benedíctus autem décimus quintus in sanctárum Vírginum cœtum inscrípsit.

℟. Afferéntur † Regi vírgines post eam, próximæ eius * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix Cap. 11

In illo témpore: Respóndens Iesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 69, cap. 1 et 2

Veníte ad me, omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed, si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio eius in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam.

℟. Hæc est † Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et, veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Lectio x

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde. Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam construére celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis.

℟. Média nocte † clamor factus est: * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

Lectio xi

Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit maius ædifícium, tanto áltius fodit

fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Induit me † Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me, et tamquam sponsam * Decorávit me coróna. ℣. Quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. D ecóravit.

Lectio xii

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? Quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis, quam excélsum est, quanta res est, conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

℟. Símile est † regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, * Exiérunt óbviam Sponso et Sponsæ. ℣. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes. E xiérunt. G lória Patri. E xiérunt.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 11, 25-30

In illo témpore: Respóndens Iesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater: quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater: neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Veníte ad me, omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Iugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

¶ Sicubi hoc festum ritu duplici minore celebretur, legatur sequens

Lectio unica

Margaríta María Alacoque, in pago diœcésis Augustodunénsis, honésto

génere nata, miro prævenniéntis grátiæ instínctu a téneris annis viam perfectiónis arrípuit, et cælésti Sponso virginálem castitátem devovére, ipso supra ætátem inspiránte, in delíciis hábuit. Ordinem Visitatiónis sanctæ Maríæ Parædii ingréssa, iam ab ínitio religiósæ vitæ præcláris virtútibus et suprémis charismátibus ornáta appáruit. Inter apparitiónes, quibus Christus sponsam suam illustrávit, illa máxime célebris fuit, qua Iesus semetípsum conspiciéndum óbtulit et divínum Cor suum, in apérto péctore flammis incénsum et spinis constrictum, osténdit; præcepítque, ut pro tali caritáte et ad reparándas ingratórum hóminum iniúrias públicum cultum Cordi suo instituéndum curáret; quod fidelíssima sponsa, iugi vitæ suæ sacrifício obtinére conáta est. Quantum autem sacratíssimi Cordis Iesu cultus, ab Apostólica Sede approbátus, progréssu témporis ad animárum fructum profúerit, univérsus cathólicus orbis testátur. Quod eníxe petíerat, ut dona Dei in sui contémptum verteréntur, abúnde obtínuit Margaríta; domi enim et foris non defuére, qui eam decéptam existimántes, vel verbis cárperent vel duris subícerent experiméntis; accessére morbi graves et diutúrni; inter quæ divínæ caritátis igne incénsa plura et gravióra pati semper optábat. Tandem caritátis víctima evolávit ad Sponsum die décima séptima Octóbris, annos nata tres et quadragínta. Cæléstem eius glóriam mirácula confirmárunt: quibus rite probátis, magna piórum gratulatióne, Margarítam Maríam, Summus Póntifex Pius Nonus in beatárum, Benedíctus autem décimus quintus, in sanctárum Vírginum cœtum inscrípsit.

℟. Veni, † elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia. Glória Patri. Quia.

Ad Laudes

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Dómine Iesu Christe, qui investigábiles divítias Cordis tui beátæ Margarítæ Maríæ Vírgini mirabíliter revelásti; da nobis eius méritis et imitatióne; ut, te in ómnibus, et super ómnia diligéntes, iugem in eódem Corde tuo mansiónem habére mereámur: Qui vivis.

Vesperæ de sequenti festo S. Lucæ Evangelistæ, commemoratio præcedentis:

Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est.

APPENDIX

PRECES DICENDÆ POST VESPERAS

Post Litanias Lauretanas B. Mariæ V. quæ habentur in Appendice Breviarii, dicuntur preces sequentes:

Aña Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génitrix, nostras deprecatiónes se despícias in necessitátibus nostris, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Pietáte tua, quæsumus, Dómine, nostrórum solve víncula peccatórum, et intercedénte beáta María, cum ómnibus Sanctis tuis, nos fámulos tuos, benefactóres, atque loca nostra, in omni sanctitáte custódi; omnésque consanguinitáte, affinitáte, atque familiaritáte nobis coniúnctos, a vítiis purga, virtútibus illústra; pacem et salútem nobis tríbue, hostes visíbiles et invisíbiles rémove; carnália desidéria repélle; áërem salúbrem, et fertilitátem indúlge; amícis et inimícis nostris, caritátem largíre; atque locum istum cum ómnibus in eo habitántibus, ab omni peste, infideliúmque feritáte et poténtia illæsum consérva; et ómnibus fidélibus vivis et defúnctis, in terra vivéntium, vitam et réquiem ætérnam concéde; et Pontíficem nostrum N..., Prælátum nostrum N..., omnes Superióres, et cunctum pópulum Christiánum, ab omni adversitáte custódi; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Aña Stans in Oratório diléctus Dómini Benedictus, Córpore et Sánguine Domínico munítus, inter discipulórum manus imbecíllia membra susténtans, eréctis in Cœlum mánibus, inter verba Oratiónis spiritum efflávit, qui per viam

stratam pálliis, et innúmeris corúscam lampádibus, cœlum ascéndere visus est.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

Orémus.

Deus, qui pretiósam mortem sanctíssimi Patris nostri Benedícti tot tantísque privilégiis decorásti: concéde, quæsumus, nobis, ut cuius memóriam recólimus, eius in óbitu nostro beáta præséntia ab hóstium mumiámur insídiis.

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ ad ostendéndam innocéntiæ viam in colúmbæ spécie cœlum penetráre fecísti: da nobis eius méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gáudia pervenire. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

INDEX

3	Septembris.	S. Aigulfi, Abb., Mart. Commemoratio. . .	1
17	»	S. Hildegardis, Virg. O. N. Memoria. .	1
1	Octobris	S. Remigii, Ep., Conf. Duplex. .	2
3	»	S. Teresiæ a Iesu Infante, Virg. Duplex II classis.	2
8	»	S. Iustinæ, Virg., Mart. Duplex. . .	14
17	»	S. Margaritæ Mariæ Alacoque, Virg. Duplex maius.	15

Concordat cum originalibus approbatis
Dorniæ, 11 octobris 1957
D. Maria — Ephræm Bouillet O. S. B. abbas visitator

Imprimatur
Mechliniæ, die 17 octobris 1957
† L. J. Suenens, Vic. Gen.

Imprimé en Belgique

MECHLINIÆ, H. DESSAIN.